

Thái Thượng Thăng Huyền Tiêu Tai Hộ Mệnh Diệu Kinh.

太上升玄消灾护命妙经。

Tên Kinh: Thái Thượng Thăng Huyền Hộ Mệnh Tiêu Tai Diệu Kinh. Người soạn không rõ, phát xuất từ những năm cuối thời Nam Bắc Triều hoặc khoảng Tùy Đường. Kinh gồm 1 quyển, xuất xứ “Chính Thống Đạo Tạng” Động Chân Bộ, bản văn loại.

Khi đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn tại rừng Thất Bảo, cung Ngũ Minh Quan, cùng với vô cực vô số chư Thiên Thánh chúng. Nhất thời từ thân Thiên Tôn phóng vô cực ánh sáng chiếu về vô lượng mười phương thế giới, thấy vô lượng vô số chúng sanh chịu vô biên khổ não. Đòi đòi kiếp kiếp trôi nổi theo lục đạo, sinh tử luân hồi, phiêu lãng nơi bể ái, đắm mình trong sóng dục, trầm trệ nơi thanh cùng sắc, có không 2 chấp cũng đảo điên(1). Vô không hữu không, vô sắc hữu sắc, vô vô hữu vô, hữu hữu vô hữu(2), trước sau đều mê muội, chẳng chịu tự ngộ, chung quy đều là mê hoặc.

Thiên Tôn cáo rằng: ta cùng chúng sanh từ vô lượng kiếp tới nay, đều từ cái hữu trong cái không hữu, từ cái vô trong cái không vô, từ cái sắc trong cái không sắc, từ cái không trong chẳng không(3); Phi hữu là hữu, phi vô là vô, phi sắc là sắc, phi không là không.

Không tức là không, cũng chẳng có gì là không; Sắc tức là sắc, cũng chẳng có gì là sắc; Tức sắc là không, tức không là sắc. Nếu có thể biết cái không cũng không phải cái không, thấy cái sắc cũng chẳng phải không sắc(4), tức là biết được bản tâm ngộ được cái Chân, có thể nghe hiểu diệu âm nơi ta. Hiểu được pháp môn vô không, thì động tĩnh không ngại, qua lại tự do(5), khế nhập nơi chúng diệu môn, tự nhiên mà đốn ngộ, ly rời tất cả nghi hoặc, chẳng chấp vào không kiến, lúc ấy lục căn tự thanh tịnh, mọi tà chướng một thời hết nhiên biến mất.

Nay ta vì các người mà thuyết Diệu Kinh này, kinh tên Hộ Mệnh, có thể tế độ chúng sanh, các người nên tùy theo đó mà ân cần rộng rãi truyền bá khắp thế gian, để lưu thông đọc tụng. Liền đó liền có Phi Thiên Thần Vương, Phá Tà Kim Cang, Hộ Pháp Linh Đồng, Cứu Khổ Chân Nhân, Kim Tinh Mãnh Thú(6), cùng trăm ức vạn quyến thuộc như vậy đứng trước Thế Tôn đồng tuyên thệ nguyện hộ trì kinh này, tùy sở cung dưỡng, bảo vệ kẻ gặp tai ương, nâng đỡ người lúc khốn khó, độ hết thảy chúng sanh, khiến họ rời xa các sự nhiễm trược. Nghe vậy Thế Tôn liền nói kệ :

Thị bất kiến ngã, thính bất đắc văn.

Ly chủng chủng biên(7), danh viết diệu đạo.

Dịch:

Kẻ nào tuy chẳng gặp được ta, chẳng nghe được lời ta “dạy bảo”.

Nhưng có thể rời được hết thảy các chấp “vào hai bên- có không, hữu vô”, thì tâm khéo nhập với Diệu Đạo.

***CHÚ THÍCH:**

-Nội dung kinh này tương ứng với Kinh Kim Cang nơi nhà Phật, đồng là minh tâm kiến tánh, trực ngộ bản tâm.

1. Nguyên văn: “mê hoặc hữu vô” _ ý chỉ trong cõi đời có 2 loại người, một là chấp vào có , 2 là chấp vào không. Kẻ chấp có như chấp vào danh tướng thì chạy theo ngoại cảnh. Kẻ chấp không thì đi vào sự tịch diệt của các pháp, cùng để bài bác nhân quả, luân hồi, họa phước.

2. Nguyên văn:

3. Nguyên văn: “tòng bất hữu trung hữu, bất vô trung vô, bất sắc trung sắc, bất không trung không” ý là trong Vô Cực lại sinh Thái Cực, từ cái không có sinh ra cái có _ từ cái hữu trong cái không hữu....

4. Nguyên văn: “Không tức thị không, không vô định không; sắc tức thị sắc, sắc vô định sắc; tức sắc thị không, tức không thị sắc.” tức là cái chấp không cũng chẳng

còn chấp mới chính thức đạt chân không, câu văn để phá chấp cho những người chấp vào các pháp là không, vì còn chấp không nên chưa thật sự không. Phải ngay cả chấp không cũng phá thì mới thật là không.

-Ví dụ: khi thiền định ta hay cố gắng để tâm không suy nghĩ, nhưng sự cố gắng tạo ra cái không cũng không phải cái không chân thật, để tâm tự nhiên, cái không tâm kia cũng không có mới thật sự không tâm.

5. Nguyên văn: “Thức vô không pháp, động quan vô ngại” ý chỉ các chấp đều phá nên người này đạt được chân chính tự do giải thoát, tâm khế hợp với Đạo.

6. Nguyên văn: “Kim Tinh mãnh thú” chắc ý chỉ các loài Linh Thú, Thần Thú như long phượng....

7. Nguyên văn: “biên” tức nhị biên _ Có – không, hữu – vô....

-Vì tài sơ trí mọn, nếu có lỗi lầm hay sai sót trong dịch thuật, trước con xin chư Thiên Tiên mười phương cùng chư vị Thánh giả từ bi thương xót bỏ qua chứng giám cho con. Sau xin chư vị Đạo hữu cùng các hàng học giả từ bi chỉ dạy thêm hòng để hoàn thiện bản kinh văn.!

Hà Nội ngày 6 tháng 12 năm 2020

Bản sơ dịch

Bút danh: Đạo Xán.

BẢN HÁN VĂN

Thái thượng thăng huyền tiêu tai hộ mệnh diệu kinh

Kinh danh: Thái thượng thăng huyền tiêu tai hộ mệnh diệu kinh. Soạn nhân bất tường, ước xuất vu nam bắc triều mặt hoặc tùy đường chi tế. Nhất quyển. Để bản xuất xứ: 《 chính thống đạo tạng 》 động chân bộ bản văn loại.

Thái thượng thăng huyền tiêu tai hộ mệnh diệu kinh

Nhĩ thời, nguyên thủy thiên tôn tại thất bảo lâm trung, ngũ minh cung nội, dữ vô cực thánh chúng câu. Phóng vô cực quang minh, chiếu vô cực thể giới, quan vô cực chúng sinh, thụ vô cực khổ não; uyển chuyển thế gian, luân hồi sinh tử, phiêu lãng ái hà, lưu xuy đục hải, trầm trệ thanh sắc, mê hoặc hữu vô; vô không hữu không, vô sắc hữu sắc, vô vô hữu vô, hữu hữu vô hữu, chung thủy ám muội, bất năng tự minh, tất cánh mê hoặc.

Thiên tôn cáo viết: Nhữ đẳng chúng sinh, tòng bất hữu trung hữu, bất vô trung vô, bất sắc trung sắc, bất không trung không; phi hữu vi hữu, phi vô vi vô, phi sắc vi sắc, phi không vi không. Không tức thị không, không vô định không; sắc tức thị sắc, sắc vô định sắc; tức sắc thị không, tức không thị sắc. Nhược năng tri không bất không, tri sắc bất sắc, danh vi chiếu liễu, thủy đạt diệu âm. Thức vô không pháp, động quan vô ngại, nhập chúng diệu môn, tự nhiên giải ngộ, ly chư nghi vọng, bất trú không kiến, thanh tịnh lục căn, đoạn trừ tà chướng. Ngã tức vi nhữ thuyết thị diệu kinh, danh viết hộ mệnh, tế độ chúng sinh, tùy thân cung dưỡng truyện giáo thế gian, lưu thông độc tụng. Tức hữu phi thiên thần vương, phá tà kim cương, hộ pháp linh đồng, cứu khổ chân nhân, kim tinh mãnh thú, các bách ức vạn chúng, câu lai thị vệ thị kinh, tùy sở cung dưỡng, hãn ách phù suy, độ nhất thiết chúng sinh, ly chư nhiễm trú. Nhĩ thời thiên tôn tức thuyết kệ viết:

Thị bất kiến ngã, thánh bất đắc văn.

Ly chúng chúng biên, danh viết diệu đạo.

Thái thượng thăng huyền tiêu tai hộ mệnh diệu kinh.

BẢN TIẾNG TRUNG

太上升玄消灾护命妙经

经名：太上升玄消灾护命妙经。撰人不详，约出於南北朝末或隋唐之际。一卷。底本出处：《正统道藏》洞真部本文类。参校本：1.唐司马承祯《太上升玄消灾护命妙经颂》（简称颂注）；2.敦煌 P.2471 `S3747 号抄本。

太上升玄消灾护命妙经

尔时，元始天尊在七宝林中，五明宫内，与无极圣众俱。放无极光明，照无极世界#1，观无

极众生，受无极苦恼；宛转世间，轮回生死，漂浪爱河，流吹欲海，沉滞声色，迷惑有无；无空有空，无色有色#2，无无有无，有有无有，终始暗昧，不能自明，毕竟迷惑。

天尊告曰：汝等众生，从不有中，有不中无，不色中色，不空中空#3；非有为有，非无为无，非色为色，非空为空。空即是空，空无定空；色即是色，色无定色；即色是空，即空是色。若能知空不空，知色不色，名为照了，始达妙音。识无空法，洞观无碍，入众妙门，自然解悟，离诸疑网，不着空见，清静六根，断除邪障。我即为汝说是妙经#4，名曰护命，济度众生，随身供养#5 传教世间，流通读诵。即有飞天神王、破邪金刚、护法灵童、救苦真人、金精猛兽，各百亿万众，俱来#6 侍卫是经，随所供养，捍厄扶衰，度一切众生，离诸染着#7。尔时天尊即说偈曰：

视不见我，听不得闻。

离种种边，名曰妙道。

太上升玄消灾护命妙经竟

#1 『放无极光明照无极世界』，敦本 P.2471、S.3747 作『放无极光，照无极界』。

#2 『沉滞声色，迷惑有无；无空有空，无色有色』，P.2471 此数句作『滞声香味触中，迷有无无色内，无色有色。』S.3747 『滞声香味触中，迷有无无有内，无色有色。』

#3 『从不有中，有不中无，不色中色，不空中空』，此数句敦本 P.2471。

#4 『我即为汝说是妙经』P.2471 作『我故为汝四辈说是妙经』。

#5 『随身供养』，道藏本原缺，据 P.2471 颂注本补。

#6 『俱来』，道藏本原无『来』字，据颂注本补。

#7 敦煌本此句后有『入众妙门』四字，但缺下句『尔时天尊即说偈曰』。